

מ"ת 46800/04/21 - מדינת ישראל נגד חרבי כסאב, מחמוד אלצאנע, אחמד אלג'רושי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 46800-04-21 מדינת ישראל נ' כסאב(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אור ממון
המבקשים:
נגד

מדינת ישראל

המשיבים:

1. חרבי כסאב
2. מחמוד אלצאנע
3. אחמד אלג'רושי (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה - בעניינם של משיבים 1 ו-2 בלבד

1. לפניי בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") למעצרים של משיבים 1 ו-2 (להלן: "**המשיבים**") עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם במסגרת תיק פלילי 46911-04-21.

עובדות כתב האישום

2. ביום 22.4.21 הוגש לבית משפט זה כתב אישום המייחס למשיבים את העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום, עובר ליום 24.3.21 נחשף משיב 1 לחוזה בנייה של חברה הנמצאת בבעלותו של המתלון, שעל בסיסו עתיד היה המתלון להרוויח סכום בהיקף של עשרות מיליוני שקלים. אשר על כן, קשרו המשיבים, שהינם קרובי משפחה רחוקים של המתלון, קשר במטרה לסחוט מהמתלון באיומים סכומי כסף גבוהים.
4. על פי עובדות האישום, ביום 24.3.21 בשעה 15:14 או בסמוך לכך, הגיעו לאתר הבנייה חמישה אנשים שזהותם אינה ידועה למבקשת (להלן: "**האחרים**") ברכב השייך לחברם של המשיבים. האחרים, ניגשו אל המתלון ותקפו אותו באמצעות מקלות וחפץ חד. כמו כן, במהלך התקיפה אמרו לו: "אנחנו ג'רושי, והיום אתה עוזב את השטח הזה, הוא שלנו" (להלן: "**אירוע התקיפה**").
5. מיד לאחר אירוע התקיפה, בשעה 15:50 או בסמוך לכך, הגיעו המשיבים לאתר הבנייה, שמעו מפיו של

עמוד 1

המתלונן את אשר ארע ובתגובה לכך אמרו למתלונן כי אין צורך בהגשת תלונה למשטרת ישראל. הואיל והם יסייעו לו באיתור התוקפים ושולחיהם וכן ישאירו שניים מבני משפחתם המצוידים באקדחים על מנת שישמרו על אתר הבנייה.

בהמשך, ובמהלך השעות שלאחר אירוע התקיפה, המשיבים קיימו מספר רב של שיחות טלפוניות עם המתלונן. במסגרתן טענו בפניו, בכזב ועל מנת להטיל עליו מורא, כי הם נפגשו עם בני משפחת ג'רושי ואלה העבירו מסר לפיו המתלונן הסתבך עם הפלג הקיצוני והאלים של המשפחה וכי מדובר באנשים "רעבים, לא אכפת להם מכלום, ואנחנו רוצים למנוע שהם יהרגו אותך" או מילים בעלות משמעות דומה (להלן: **"שיחות הטלפון שלפני המפגש"**).

6. עוד באותו היום, בשעה 20:06 או בסמוך לכך, הגיעו המשיבים אל בית המתלונן בהיותם מלווים עם אדם נוסף - הוא המשיב 3. במסגרת המפגש, הועלה בפני המתלונן כי קיים חשש לחייו, המתלונן השיב כי הוא יוכל לגייס סכום של 50 אלף ₪ בחמישה תשלומים אך נמסר לו על ידי משיב 3 שעליו לשלם למשפחת ג'רושי תשלום של 600 אלף ₪ לפחות בכדי שיתאפשר לו להמשיך לעבוד באתר הבנייה. בהמשך, מספר שעות לאחר המפגש יצרו המשיב 1 והמשיב 3 קשר טלפוני עם המתלונן, ועל מנת להטיל עליו מורא, טענו כי הלה הונה אותם בדבריו, וכי לאחר שיחות עם משפחת ג'רושי ב"כפר", הבינו כי הוא עתיד לבנות במקום בית מלון ועל כן לא ניתן להוריד את סכום דרישת התשלום. וכי אם לא ישלם יבולע לו, המתלונן עקב חששו, השיב כי הוא מוכן להפסיק באופן מיידי את עבודתו בפרויקט, אך המשיבים הבהירו לו כי גם אם יעשה כן הוא יאלץ להעביר את סכום הדרישה (להלן: **"אירוע המפגש"**).

7. המתלונן בשל חששו, פנה ליזם הפרויקט וביקש לסיים את עבודתו בפרויקט אך היזם ביקש ממנו שלא לעשות כן והבהיר שיש ליתן למשטרת ישראל לטפל בארוע.

8. לאחר אירוע המפגש, בימים 24.3.21 ועד 26.3.21 המשיבים 1 ו-2, התקשרו מספר רב של פעמים אל המתלונן, במטרה להטיל עליו מורא ולהניעו להעביר את התשלום, וחזרו על הטענה שמשפחת ג'רושי מחפשת אחריו. וכן טענו בפניו בין היתר "אבו גאזי תהיה בריא, אתה מביא אותנו לשבת עם האנשים האלה ולא עונה לנו ומשחיר את הפנים שלנו איתם, מה הסיפור שלך אתה? למה לסבך אותנו...." (להלן: **"השיחות שלאחר המפגש"**).

9. בשל חששו של המתלונן הוא נמלט אל הישוב בידיה ונמנע מלענות לשיחות הטלפון של המשיבים או ליצור עימם קשר. לנוכח הדבר, החלו המשיבים לפנות לאחיו של המתלונן באומרם לו "אני אזיין את אחיך... אני עכשיו אתקשר לאנשים, לגואריש, אני אגיד שאנחנו לא מתערבים ונראה אם יום ראשון תכנסו לעבודה... אנחנו עזרנו, עכשיו אנחנו נגיד להם "הרמנו יד". יום ראשון יבואו יזיינו את אלי פלד, את אחיו ואת כל פועלים שלו".... "אל תגיד לי, תגיד לאחריך את זה, אני הולך לאנשים האלו ואומר להם שזהו, שיזיינו אתכם בתחת", או דברים בעלי משמעות דומה (להלן: **"השיחות עם אחיו של המתלונן"**).

10. בימים 27.3.21 עד 5.4.21 שהו המשיבים מחוץ לגבולות המדינה, עם שובם ניסו לאתר את המתלונן ללא הצלחה, אז הגיעו המשיבים לאתר ביום 5.4.21 בשעה 15:30 או בסמוך לכך, שם נכחה אשתו של המתלונן, ודרשו ממנה שהמתלונן יעביר לידם סכום של 210 אלף ₪ אחרת יגנבו ממנו תבניות המשמשות לעבודה באתר (להלן: **"הסחיטה כלפי אשת המתלונן"**). כאשר במעמד זה נעצרו המשיבים.

הבקשה למעצר עד תום הליכים

11. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כאמור בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. נטען לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים, ולקיומן של מספר עילות מעצר: **עילת מעצר מסוג מסוכנות**, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, נוכח מסכת העבירות בה הם מואשמים ולאור המסוכנות הטבועה בעבירת הסחיטה באיומים. וכן לעילת מעצר נוספת, טבועה, של **חשש לשיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים. כאשר מעדויות המתלונן ואחיו ניכר פחדם והאימה שנטעה בליבם בעקבות מעשי המשיבים.

המבקשת אף הפנתה לחומר הראיות לדברי המתלונן (סעיף 7 של בקשת המעצר) שאמר "אם הם ישתחררו הביתה זה רצח". וכן לדברי משיב 1, שבחר לאיים על המתלונן במהלך חקירתו ומול שוטרים: "את הכסף שלי אני אוציא מהעניים שלו, הוא לא יכול לאכול את הכסף שלי, היום, עוד שנה, עוד שנתיים..."

12. עוד הפנתה המבקשת לעברם הפלילי של המשיבים, כאשר לחובת משיב 1 ישנן שתי הרשעות בתחום עבירות הסמים, מהשנים 2012 ו- 2014 כאשר בגין אחת מעבירות אלה רוצתה תקופת מאסר בת 7 חודשים. כאשר לחובת משיב 2 ישנן עשר הרשעות קודמות, מהשנים 1998 ועד 2017, במסגרתן הוא ריצה במצטבר 13 שנות מאסר בגין עבירות של אלימות חמורה, פציעה, שוד, עבירות רכוש ועבירות סמים לסוגיהן.

גדר המחלוקת

13. גדר המחלוקת הראייתית בין הצדדים, כפי שעלתה בדיון שבפניי, אינה כה רחבה, כאשר עמדת המשיבים, כפי שהוצגה על ידי באי כוחם בדיון שנערך **למעשה שונה באופן מהותי מגרסתם בחקירותיהם במשטרה**.

בחקירותיהם במשטרה הכחישו המשיבים כל קשר לארועי הסחיטה ולעובדות המופיעות בכתב האישום, לדבריהם לא היו מעורבים כלל וכלל בארועים, לא סחטו, ולא תיווכו בין המתלונן ובין סוחטים אחרים. כאשר הוטחו בפני המשיבים בחקירותיהם הראיות ששוללות גרסה זו בחרו המשיבים לשמור על זכות השתיקה.

לעומת גרסת המשיבים, בחר בא כוחם ליתן גרסה אחרת, שונה, כבושה, מטעמם של המשיבים, גרסה שהמשיבים לא טענו אותה, וכאמור אף לא העידו לגביה או התעמתו מולה ומול הסתירות הפנימיות והעדר

ההגיון שבמסירתה. כך לדברי ב"כ המשיבים (פרו' עמ' 16, שו' 8):

"מקום שפלוני נסחט על ידי א,ב,ג' שאין להם קשר למשיבים ופונה מדעת למשיבים והמשיבים מסכימים ומסכמים עם המתלונן שהם ינסו לעזור לו בשיח, בדרכים שאולי לא משפטיות אך לא עבירה פלילית והם פונים לפלוני ואלמוני ומגיעים להבנה או הסכמה מפורשת עם המתלונן, כעזרה, הם לא מנותקים מהמתלונן. זה לא שפתאום נחתו עליו.... שמישהו מנסה לפתור לו, בהסכמה וביוזמה של המתלונן, אני לא רואה סחיטה."

למעשה גרסת ב"כ המשיבים היא שלא מדובר במצג שווא, המשיבים אכן ניסו לסייע למתלונן שנסחט על ידי אחרים, דבר שאינו מהווה, לשיטתו סחיטה.

דין ומסקנות

14. ראיות לכאורה לעובדות כתב האישום ניתן למצוא בגרסאות המתלונן, אחיו, אשתו, שיחות מוקלטות וכד'... ואולם לאור גדר המחלוקת בתיק, הרי שניתן לסכם את המחלוקת בין הצדדים כדלקמן:

(א) **"אירוע התקיפה"** - לדברי ב"כ המשיבים, ארוע זה אינו מיוחס למשיבים, ועל כן ניתן ללמוד ממנו כי ישנם אחרים שביצעו אותו. לדברי ב"כ המבקשת, מצב הדברים מעט שונה, אמנם אירוע התקיפה לא יוחס במישרין למשיבים, אך זאת בשל קושי ראיתי, כאשר, לדברי ב"כ המבקשת:

"יש קשר טלפוני בין משיב 1 לבין אדם בשם דרבאשי שהוא הבעלים של רכב הסקודה אשר שימש את התקיפה, קשר טלפוני גם ביום התקיפה, 40 דקות לפני התקיפה ובעוד 6 שיחות טלפון ביניהם ביום האירוע. למעט העובדה שהוא הבעלים של הרכב אשר שימש לתקיפה, הוא טוען שהוא מסר את רכב שלו לכל אדם ובאותו יום הוא לא זוכר מי לקח את המפתח של הרכב."

ב"כ המבקשת גם לא שוללות אפשרות לקיומם של "סוחטים" אחרים שהתכוונו לסחוט את המשיב, וזאת גם לפני אירוע התקיפה. ואולם לדבריה אין לכך השפעה על המשך המיוחס למשיבים.

(ב) **"שיחות הטלפון שלפני המפגש", "אירוע המפגש", "השיחות שלאחר המפגש"** וה"שיחות עם אחיו של המתלונן" - במסגרת הדיון שהתקיים בבית המשפט, ניתן למעשה להסיק הסכמה עובדתית לקיומם של הדברים, כאשר ב"כ המבקשת טוענת כי המשיבים הם שקשרו קשר וביצעו הסחיטה בעצמם תוך שימוש במצגי שווא. לעומתה ב"כ המשיבים טוען שהדברים אכן התקיימו, טוען שלא מדובר ב"מצג שווא", ואולם גרסתו שונה לחלוטין מדברי המשיבים עצמם בחקירותיהם שהכחישו את התקיימות הארועים הנ"ל, ומשהוצגו להם ראיות, שכוללות בין השאר הקלטות של חלק מהשיחות, שמרו על זכות השתיקה.

(ג) **"הסחיטה כלפי אשת המתלונן"** - ב"כ המבקשת מפנה לדברי אשת המתלונן בנושא (הודעת

מזל פלד, מיום 6.4.21, עמ' 4, שורה 93), ב"כ המשיבים לעומתה, טוען כי מדובר בארוע שאינו קשור לארועי כתב האישום האחרים, שמדובר בהלוואה שניתנה על ידי אחד המשיבים למתלונן וכעת ביקש להחזירה, ללא קשר ישיר לארועים הקודמים.

ב"כ המבקשת לעומתו הפנתה לקשיים שבגרסה זו של המשיב באשר לקיומה של הלוואה. ואולם אף ללא קשיים אלה, הרי שאפילו מדובר בדרישת חוב לגיטמי, ואינני חושב כי זה הוא המצב העובדתי, הטענה שאם החוב לא ישולם יילקחו תבניות המשמשות לבנייה באתר - מהווה סחיטה באיומים גם כן. ועל כן ניתן לקבוע קיומן של ראיות לכאורה בעניין זה ולא מצאתי לנכון להרחיב מעבר לכך בסוגייה זו.

15. כאמור, המחלוקת המרכזית הקיימת היא האם בפועל המשיבים פעלו כמתווכים ומסייעים למתלונן, או שמא מדובר במי שהציגו מצגי שווא מתוחכמים על מנת לסחוט מהמתלונן סכומי כסף גבוהים, במסווה של סיוע למתלונן, בנקודת מחלוקת זו, כאשר כאמור אנו בשלבי ההליך בהם נדרש להראות ראיות לכאורה, מצאתי להעדיף את עמדת המבקשת, וזאת מהסיבות שלהלן:

(א) גרסת ב"כ המשיבים כפי שנמסרה בדיון היא גרסה כבושה, המשיבים עצמם לא טענו לאמיתות גרסה זו, לא עמדו מאחורי גרסה זו, ועל כן גם לא ניתן לעמת אותם ולראות מה תשובתם באשר לתהיות או סתירות שנובעות מהגרסה. דוגמאות לפער זה ניתן לראות בגרסאות המשיבים. כך למשל המשיבים מוסרים שלא יודעים מי הוא זה שסחט את המתלונן (משיב 1, הודעה מיום 9.4.21, עמ' 4 שו' 50. משיב 2, הודעה מיום 9.4.21, עמ' 4 שורות 61 עד 64), הכחישו את שנאמר בארוע המפגש (משיב 1, הודעה מיום 9.4.21, עמ' 8, שורה 203 וכן עמ' 9, שורה 212. משיב 2, הודעה מיום 9.4.21, עמ' 6 שורה 129), הכחישו ששוחחו עם מישהו ממשפחת ג'רושי בנושא (משיב 1, הודעה מיום 9.4.21, עמ' 10 שורות 247 עד 252. משיב 2, הודעה מיום 9.4.21, עמ' 6 שורות 132 עד 138).

ניתן לראות אם כן, כי גרסת המשיבים כפי שהובאה בבית המשפט על ידי בא כוחם הינה הפוכה לגרסת המשיבים במשטרה - לשלב זה של ההליך, עת מדובר בראיות לכאורה, ועת לא ניתנה הזדמנות לב"כ המבקשת לחקור את המשיבים על גרסתם מדובר בפער משמעותי שעומד לחובת המשיבים.

(ב) במסגרת החקירה נעשו פעולות רבות שלכאורה היה בהן לגלות את הימצאות ה"סוחטים האמיתיים", חדירות לטלפונים, מחקרי תקשורת וכד' - דבר מאלה לא הוביל לגילוי אותם "סוחטים אמיתיים" שהמשיבים נפגשים עימם, נמצאים עימם במו"מ, יוצרים איתם קשר טלפוני מרובה - וזאת בהתאם לגרסת ב"כ המשיבים.

(ג) אף אם נקבל את הטענה ש"ארוע התקיפה" בוצע על ידי "סוחטים אמיתיים אחרים", ואף אם קיימים מספר סוחטים אחרים שבמהלך התקופה הרלוונטית מנסים לסחוט את המתלון - אין בכך לפגוע בראיות שהצטברו כנגד המשיבים.

המתלון פנה אל המשיבים, בני משפחתו, בצר לו, המשיבים ניצלו צרה זו של המתלון, שכנעו את המתלון שלא לפנות למשטרה, ובהמשך עשו כל שביכולתם "לשכנע" את המתלון להעביר "דרכם" כספים תוך השמעת איומים מרומזים וישירים. העובדה שהמשיבים "נתלו" בזהות של סוחטים אחרים הינה מובנת, שהרי המשיבים הם בני משפחה של המתלון ועל כן נוח היה להם לסחוט ממנו כספים בדרך זו.

לטעמי "צירוף המקרים" שהרכב ששימש בארוע התקיפה שייך לאדם עימו משוחח אחד המשיבים זמן קצר לפני ארוע התקיפה, מטה את הכף לכך שלכל היותר קיים ספק האם המשיבים קשורים לארוע התקיפה, ואין בו ללמד כי מדובר בארוע שאינו קשור לחלוטין למשיבים, אולם כאמור עניין זה לטעמי לא משפיע באופן משמעותי על החלטתי בתיק זה. שהרי הראיות לכאורה נקבעו באשר לארועים המאוחרים לארוע התקיפה, ודי בכך.

(ד) בידי גורמי החקירה מצויות מספר הקלטות של שיחות, בקולם של המשיבים, בעיקר מהטלפון של אחיו של המתלון, אך לא רק, אשר מחזקים באופן משמעותי את העובדה שהמשיבים ביצעו את העובדות שיוחסו להם. כאמור, בטרם הוטחו במשיבים שיחות אלה, בחרו המשיבים לטעון כי לא היו דברים מעולם, אך כאשר כבר מוטחים במשיבים השיחות, ניתן היה לצפות שגרסתם תשתנה ל"גרסת האמת" כפי שטוען לה ב"כ המשיבים בדיון. ואולם המשיבים חרף זאת בוחרים לשמור על זכות השתיקה וזאת בנקודה קריטית של החקירה.

כך למשל משיב 1 מוסר עדות ביום 13.4.21, עונה לשאלות, ממשיך בקו אותו התחיל בחקירות קודמות, ולפיו אין לו קשר לסחיטה או לתיווך באשר לסחיטה, טוען כי הגיע למפגש על מנת לגבות חוב עצמאי שהמתלון חייב לו, טוען שלמשיב 3 אין מעורבות, וכד'. והנה בעמ' 11 של החקירה, עת נאמר לו לראשונה שיש תיעוד של השיחות בינו ובין המתלון זו תגובתו (עמ' 11, שו' 302):

"ש: מחדירה לטלפון שלך, לא נמצאו שיחות ווטסאפ בינך לבין המתלון, אלא מס' הודעות סמס, כאשר בטלפון של אלי, יש את כל התקשורת ביניכם, איך אתה מסביר את זה?

ת: סיימתי חקירה אני".

כאשר בהמשך ההודעה, מטיחים במשיב 1 את השיחות ואת התזה שכיום בא כוחו טוען לה, והוא שומר על זכות השתיקה ולא משיב למרבית השאלות פרט לכך שבשלב מסוים הוא בוחר לציין שהוא לא מכיר את הקולות שנשמעים באחת השיחות (עמ' 14 שורה 392).

המסוכנות הנשקפת מהמשיבים

16. כאמור, לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים וקראתי את חומרי החקירה בתיק, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, המקימה פוטנציאל מספק, לשלב דיוני זה, להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם, בנסיבות המתוארות בכתב האישום.

באשר למסוכנות הנשקפת ממעשים אלה, הרי שמדובר במסוכנות גבוהה, וגם החשש לשיבוש מהלכי משפט הינו אינהרנטי וגבוה. לכך מצטרפים גם יסודות המרמה שבמעשי המשיבים.

17. כידוע, בית המשפט העליון קבע כי "עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור." (ראו למשל: בש"פ 560/06 מנשה מזרחי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.02.2006)).

18. בענייננו, המעשים והעבירות המיוחסים למשיבים בכתב האישום, מקימים נגדם עילת מעצר מסוג מסוכנות. זאת נוכח השיטתיות, התחכום שבביצוע העבירות, מכלול ביצוען ואופן הפעלת מצג השווא לפיו גורמים עבריינים הם אלו שעומדים מאחורי הנעשה. כפי שתואר בכתב האישום, ופורט לעיל, היקף עבירת הסחיטה באיומים המיוחסות למשיבים בכתב אישום הסתכם לסך של 650 אלף ₪.

19. לא זו אף זו, למשיבים מיוחסת עבירה של סחיטה באיומים, שבה גלומה מעצם טבעה ואופייה מסוכנותו של העושה. יתרה מזאת, הפסיקה קבעה כי **בדרך כלל עבירות של סחיטה באיומים ועבירות בהם הנאשם מפיל חיתתו על קרבנו, אינן מתאימות לחלופת מעצר** (ראה למשל: בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' אבו מוך ואח' (לא פורסם, 18.8.2003) ופסקי דין נוספים המאזכרים בו). **כן נקבע כבר לא אחת כי בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט, בדרך של הטלת מורא על קורבן האיומים** (בש"פ 1416/02 זינב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 26.2.2002). משכך, הפסיקה קבעה כי **במקרים כאלה, אין מקום שבשגרה לשחרור לחלופת מעצר גם משום שהנאשם יכול להמשיך ולבצע עבירות מסוג זה באמצעות הטלפון גם כשהוא ספון בתוך ביתו** (ראו למשל: בש"פ 11271/03 מדינת ישראל נ' אלפרון [פורסם בנבו] (31.12.2003); בש"פ 62457/10 מרקוס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.9.2010); בש"פ 2938/05 גזאני נ' מדינת ישראל- משטרת ישראל [פורסם בנבו] (10.4.2005)).

20. זאת ועוד, העבר הפלילי של המשיבים, והעובדה שריצו בעברם תקופות מאסר, מעצים את המסוכנות הנשקפת מהם.
21. גם שתיקתם של המשיבים בחקירה מהווה רובד נוסף המעצים את המסוכנות הנשקפת מהם. בהקשר זה, ראו למשל: בש"פ 6642/19 ישראל קקון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.10.2019): "כידוע, **לשתיקת הנאשם יש נפקות הן במישור הראייתי, והן במישור עילת המעצר, במובן זה שהשתיקה עשויה לחזק את עילת המסוכנות** (בש"פ 8638/96 קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 200, 206 (1996); בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.3.2011))."
22. יתר על כן, נחה דעתי כי מתקיימת גם עילת מעצר בשל חשש לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים, נוכח עדויותיהם של המתלונן ושל אחיו, מהן ניתן ללמוד על הפחד והאימה שנטמע בליבם מפני המשיבים. חששותיהם, כאמור, טבועים בעבירת סחיטה באיומים בה הסוחטים מטילים את אימתם על הקורבנות.

העדר חלופה

23. ב"כ המשיבים בטיעונו מסר שהוא **אינו מעונין בתסקיר** (עמ' 23 שורה 17 של פרוטוקול הדיון). נראה כי בנסיבות תיק זה, שכולל עבירות בעלות אלמנטים של סחיטה באיומים כמו גם יסודות מרמה ומצגי שווא, וכפי שלמדתי מעיון בגרסאות המשיבים בחקירה, נראה כי לא ניתן יהא ליתן במשיבים אמון כי יקיימו תנאי חלופה.
24. חשוב להדגיש כי עניינם של המשיבים שבפני שונה מהותית מעניינו של משיב אחר בתיק, שנשלח על ידי לחלופה של מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. וזאת ממספר סיבות מהותיות אותן פרטתי בהחלטתי מיום 29.4.21 - משיב 3 מעורב אך ורק בארוע הפגישה ולא קשור ליתר ארועי כתב האישום, מדובר במשיב צעיר ונעדר עבר פלילי, המשיב 3 לא יוזם הארוע העברייני אלא נגרר אליו על ידי המשיבים 1 ו-2 כאשר גם חומרת המעשים המיוחסת למשיב 3 נמוכה מזו שמיוחסת לשני המשיבים האחרים.

לסיכום

25. **אשר על כן, לאור מכלול הנסיבות ובהעדר היתכנות לחלופת מעצר, אני מורה על מעצרו של המשיבים 1 ו-2 עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.**
26. בנוסף, לאור כך שהליכי המעצר הסתיימו, יקבע מועד לדין לגבי שלושת המשיבים, וזאת בתיק העיקרי ובפני כב' השו' ירון גת - לתאריך 27.6.21 שעה 9:00.
27. **מזכירות בית המשפט תעביר החלטתי זו לידי הצדדים. וכן תעדכן יומנו של השו' גת.**

ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"א, 29 מאי 2021, בהעדר הצדדים.